

FEJÉRMEGYEI NAPLÓ

Novam ephemeriden, cui titulus „Fejérmegyei Napló“, a vobis institutum ad catholicarum partium proposita promovenda, id equidem probamus libenter. (Az általános katolikusok törekvéseinek előmozdítására „Fejérmegyei Napló“ cím alatt létesített új lapot mi örömmel helyeseltük.) XIII. Leó pápa Zichy Nándor grófnak, 1895. márc. 6-án.

Előfizetési árak:

Egész évre 6 frt, félévre 3 frt, negyedévre 1 frt 50 kr.
Egyes szám ára 5 kr.

Főszerkesztő és laptulajdonos:
Németh Ödön.

Megjelenik minden kedden, csütörtökön és szombaton este.
Szerkesztőség: Bástya-utca 9.
Kiadóhivatal: Szammer Imre könyvnyomdája.

A kongrua.

Sz.-Fejérvár, márczius 9.

Hosszas szünetelés után végre megint felszínre kerül a katolikus kongrua kérdése. Samassa József egri érsek mint a kongrua bizottság elnöke márczius 14-ére egybehívta az országos központi katolikus kongrua bizottságot.

A bizottság gyűlésének első tárgyaként a király ama leirata fog szerepelni, amelyet a bizottsághoz intézett s amely gyökeresen megváltoztatja a bizottság eddigi munkálatait.

Azok a korábbi utasítások ugyanis, melyek a királyi, mint legfőbb kegyuri jóváhagyással a kath. lelkészek jövedelmének összeírásánál alapul szolgáltak, már régen nem feleltek meg a változott időviszonyok méltányos követelményeinek, sőt a mi óta az állam törvénnyel szabályozta a nem katolikus lelkészek jövedelem-kiegészítését, több pontra nézve differenciák is keletkeztek; ez okból Samassa érsek szükségesnek találta, hogy a régi utasítások újakkal pótolassanak.

Ehhez képest a bizottság mult év október 10-én tartott ülésében indítványt tett, melyet a bizottság magáévá tett; minek következtében az elnök a kultuszminiszter utján előterjesztette ő felségének azokat a módosításokat, melyeket a válto-

zott körülmények szükségessé tettek és kérték azok jóváhagyását.

Ő felsége legfelsőbb elhatározással azokat elfogadván, utasította a központi kongrua-bizottságot, hogy az országiszerte összeírt lelkési jövedelmek felülvizsgálásával a következő szabályok értelmében javítson a lelkési jövedelmek megállapításánál a nyújtandó kiegészítési pótlékon és pedig:

1. az anyakönyvi kivonatokból befolynak fölvevtt összeg minden lelkési összeírásban törleendő;
2. hasonlóképpen törleendő minden esetben az esketési stóladíjak;
3. a lótarási átalány, mely a régi összeírásban évi 126 firtal szerepelt, ezentul 200 firtban állapítandó meg;
4. a káplánartás című felszámítható kiadások, melyek a régi utasítás szerint csak 200 fityui összegben vétettek föl, ezentul 250 firtal jegyzendő be;
5. végül a lelkészek s mellék-épületek fentartási költségeinek eddigi évi hányada minden lelkész-jövedelmi előírásból törleendő.

Az ő felsége által immár jóváhagyott eme kules alapján fog most a kongrua-bizottság hozzáfogni a lelkési jövedelmek végleges megállapításához és az így mutatkozó hiány kiegészítésének megfelelő pótlósszeg megrögzítéséhez, mely az ezer-

hatszáz koronában megállapított évi jövedelemminimum biztosításához esetről-esetre szükséges leszén.

A rendezés mielőbbi keresztülvitelére a kongrua-bizottság tagjai, kiknek számát a kultuszminiszter erre való tekintettel már a mult évben tetemesen megszorította, több osztályba fognak kisorsoltatni, hogy a begyült lelkési jövedelmi összeírások felülvizsgálását a főnőbb közölt aránypontok értelmében csoportonként mielőbb befejezessék. Majd csak ennek a munkának végeztével lesz a bizottság abban a helyzetben, hogy az összes szülkebb ellátásn lelkészek jövedelmének kiegészítéséhez szükséges végösszeget kiszámíthassa és annak fedezésére nézve határozott javaslatot tehessen.

Bár a jelzett munka 4767 lelkési jövedelmi összeírás felülvizsgálására terjed ki, mégis remélhető, hogy az még a nyár beálltáig be lesz fejezhető, miután a régebbi utasítások alapján megejtett felülvizsgálat alkalmával a munka legaprólékosabb részén már tustestek és most csak a főntemlitett öt új iránypont alkalmazását fogják foganatosítani.

— Házelnökök a királynál. Tallán Béla és Dániel Gábor a képviselőház új alelnökei tegnapi délután Bécsbe utaztak, hogy a királynál

Vallomás.

— A »Fejérmegyei Napló« tárczája. —

Irta: Stella.

— Különös édesem, hogy te még soha sem beszéltél nekem ifjúságodról — mond a nő, ki végig dől a pamlagon s a lábainál ülő férfi sűrű sötét hajával játszott.

— Dehogy nem édesem, csak már elfeledted — felelt a kérdezett, arczát a puha fehér kezecskére hajtotta, így akara az azon a kérdésre végbe ment változást észrevélnénni tenni.

— Nem feledtem volna én is, ha szólsz róla, de te mindig másra terelted a társalgást valahányszor csak érintettem is e tárgyat. Utóbb még azt kell hinnem, hogy az én kis drágának valami rejtegetni valója van a multból.

A férfi büszkén, önérzetesen emelte fel fejét. — Rejtegetni valóm nincs, csak fájdalmas emlékeim vannak, amire szeretnék soh'sem gondolni, s melyeket ha meg nem történtté tehetnék, oda adnám az életem felét.

— Miért nem osztod meg azokat velem, hisz könnyebben viselhetnéd, ha a felét nekem adod!

A férfi tagadólag rázta fejét.

— Nem találsz méltónak reá, no jó — hát nem ártatom, majd igyekezni fogok megtudni másoktól — szolt s elbocsájtotta a férfi haját, megfordult háttal hozzája.

Pár pillanatnyi csend állott be. A nő szívét sajátságos érzések kinozták. Nem tudott eligazodni férje különös viselkedésén. Félt attól a mit megtudni óhajt és mégis olyan heves

vágyatt érzett iránta, melynek ellentállani nem tudott, melyet leküzdeni képtelen volt.

A férfi zavarba jött neje szavaira. Ilyen erős támadásra nem volt elkészülve. Ha kéri, ha könyörög, neki talán kitalálhat valami mesét, melylyel az igazat, azt a rettenetes valót elpalástolja, de így nem teheti azt, gyanu támadna szívében mely eddigi boldogságukat megrontaná. És így is ha a valót megtudja? Nincs veszélyeztetve az a féltve őrzött boldogság? Az a boldogság melyet oly sok küzdelem árán szerzett meg. Borzasztó lelki küzdelemet vívott, ha figyelemmel kíséri valaki arczát, bizonyára észre is veszi azt, de a nő háttal volt hozzá, nem látott semmit, pedig ha látja, megsajnálja és elengedi a vallomást.

Mit kinozom magam — gondolta végre — egyszer csak megfogja, meg kell tudnia, ha nem tölem hát mástól s ez sokkal rosszabb lesz. Legyen, tudja meg tölem, ha boldogság van megírva számomra a sors könyvében, úgy is az leszek, ha pedig nem, akkor hiába minden küzdelem!

Gyöngéden átölelte a szeretett asszonyt, maga felé fordította arczát, szeméit, haját csókokkal borította el. A nő hagyta, de nem viszonozta.

— Hát már nem szeretsz? Már csak türod a gyöngédségeimet, de nem viszonozod? Hát eddig tartott a szerelmed?

— Szeretlek nagyon forrón, de haragszom a bizalmatlanságodért. Olyan gyöngének, olyan felületlennek tartod érzelmeket, melyek csak az örömet, a boldogságot tudják elviselni s a bajban, a szerencsétlenségben tova tűnnek? Ez

táj nekem nagyon végtelenül! Ezt nem érdekeltem.

— Hogy nagy, nemes szíved, azt tudom s ép ezért akartam megkímélni a bánattól.

— Milyen önző vagy még a bánatodban is.

— Hogy ennek a szemre hányásnak ne legyen többé kitéve, hát beszélni fogok! De egy feltétel alatt.

— Bár milyen feltételt elfogadok csak bizonytalanságban ne keljen lennem. És az?

— Hogy bár mi legyen is amit hallani fogsz, irántam érzelmeid nem változnak.

— Arra esküszöm.

— Hát ölel meg!

— Majd inkább a hajad babrálok, úgy szeretem, olyan sima mint a bársony.

Jósi megfogta a Katinka egyik kezét, az elbeszélés alatt rajta végbemenő változást akarta figyelemmel kíséreni.

— Tizenhetez éves koromban — kezdé a vallomást — teljesen árván maradtam. Az érettségi már a kezemben volt s a nagy csapások elvették a kedvemet a további tanulástól. Csinos kis vagyon felett rendelkeztem és gyámom tanácsa és protekciója folytán egy nagy gyárnál foglaltam el állást. Itt igen jól ment dolgom, főnökeim mint pontos, lelkiismeretes hivatalnokot becsülték, alantásaim pedig mint humánus embert szerettek. A sors maga is megirigyelte a lelki gyengeséget, melyet a nagy csapások szülem elvészése daczára élveztem s melyet szorgalmas munkával töltött életmódomnak köszönhettem. Az óriási konkurrenzia a nagy befektetések kimeríték főnököm erejét s nem éppen nemes eszközöz nyult, a gyengülő üzem

uj minőségükben tisztelegjenek. Ő felsége ma délelőtt fogadta aüdienőit a két alelnököt.

— **A közös költségvetés s a delegációk elmunkálatai.** Bécsben tegnap közös minisztertanács volt, amelyen a delegációk előmunkálatait s a közös költségvetést tárgyalták. A tanácskozáson résztvettek a közös miniszterek, a két miniszterelnök, a két pénzügyminiszter, a két honvédelmi miniszter. Az előértekezleten még nem állapították meg a delegációk egybehívásának időpontját, ezt csak a közös költségelölirányzatnak közös miniszteri értekezleten történő végleges megállapítása után határozzák meg.

— **A főrendiház márczius tizenegyedikén,** szombaton délelőtt tíz órákor ülést tart, melynek napirendjére a képviselőházban legutóbb letárgyalt és elfogadott törvényjavaslatok tárgyalása van kitűzve.

— **A Tiszák kudarcza.** A képviselőház tegnapi ülésén csúfos kudarc érte a Tisza-klikket, amelynek tagjai magukat most intranzigens szabadelvűeknek nevezik. A Ház *Rakovszky* István mentelmi jogának megsértése dolgát tárgyalta. A mentelmi bizottság annak idején szótöbbséggel azt mondta ki, hogy *Krecsányi* rendőrkapitány nem sérlette meg *Rakovszky* mentelmi jogát s a bizottság többségének ezt a véleményét tegnap *Schmidt* előadó referálta a Háznak. A Tiszák persze szörnyen helyeselték a bizottság véleményét s ugyancsak nagy garral voltak, mikor *Kubinyi* Árpád azt az indítványt terjesztette elő, adassék ki *Rakovszky* ügye újból a bizottságnak, miután a tényállás nincs egészen megvilágítva. Szavazás alá került ez indítvány. Csaknem az egész Ház elfogadta, csak éppen egy kis csoport, a Tisza-klikk szavazott ellene, viharos derültséget keltvén rugdalódzásával a honatyák közt. Vajjon tudatára ébrednek-e a Tiszák ezután a szégyenletes vereség után, hogy ők már eljártak a kis játéknak? Vagy tán még erősebb leckére van szükségük?

— **Gazdátlan mandátumok.** *Bathhány* Tivadar grófot, Fiume országos képviselőjét fören-

ellensúlyozására. A munkabért szállította le. En mindjárt ellene voltam ennek, nem jót jósolva belőle, mert a szocializmus azon a vidéken ugy is eléggé lábra kapott már. A későbbi események csakugyan be is igazolták aggályaimat. A munkások fellázdak. Megtagadták a munkát. Főnököm erélytel akarta a bajokat orvosolni. Csendőrséget hozatott s kényszeríteni akarta a munkásokat az üzem megkezdésére.

A munkásokat az borzasztó módon felbőszítette s csakhamar tettelegességre is került melyből a csendőrség egy része félholtra verve, néhány munkás pedig holtan került ki. A főnököt a gyakornok szöktette meg, különben ő sem marad életben.

— Istenem, - veté közébe *Katinka* - egy ehhez hasonló eset adta magat elő ott, a hol szegény apám alkalmazva volt. Egy ilyen munkászavargás juttatott engem is árvaságra - folytató s óhajta - 6-7 éves lehettem akkor.

— Igen anyyi voltál, emlékszem.

— Te árva? - kérdé a nő felszökve helyéről.

— Igen. De légy csak türelemmel. Folytatom. A hivatalnokok nagy része elrejtőzött a munkások fokozódó dühé ellen, mert hova tovább olyanokká lettek, mint a vad állatok. Csak *Pataky* az iroda főnök...

— *Jézus Mária*im, hisz' apám...

— *Kérlek drágám,* csak maradj, nyugodtan - mondá *Józi* a reszkető nőt közelebb vonva magához és gyöngéden simogatta haját, arcát. - Igen csak *Pataky* bácsi és én maradtunk helyünkön. A munkások szerettek mindkettőnket, tőlünk telhetetlenül igyekezünk őket észre téríteni. Ezuttal hiába való volt minden okos szó, a nép megvadult a szó szc-

diházi tagnak nevezte ki a király, minélfogva Fiume legközelebb új képviselőt választ. A többség *Majlánder* podesztát óhajtaná képviselőnek. A szentgotthárdi kerületben a választók elhatározták, hogy a mandátumot újból főljánják *Szék* Kálmánnak - Szilágyssomlyóm *Bánffy* Dezso helyébe *Ujron* Gáborot fogják fölléptetni.

— **A nyugdíjtörvény revíziója.** A nyugdíjtörvény sokat emlegetett revíziójának ügye most ismét egy lépéssel haladt előre. *Rakovszky* István, az állami számvevőszék elnöke a nyugdíjtörvény revíziójának előkészítése végett egy szakbizottságot alakított, mely *Dárday* Sándor, a számvevőszék alelnökének vezetése alatt áll. A bizottság tagjai előzetes megbízás folytán már régebb ide óta tanulmányozták a nyugdíjtörvény s a vele kapcsolatos törvények közötti konvencziákat, valamint a más nemzetek nevezetesebb nyugdíjtörvényeit s így remélhető, hogy a szakbizottság már nemsokára készen lesz javaslatával a nyugdíjtörvény revíziójára nézve.

Rendkívüli közgyűlés a városnál.

Néhány többé-kevésbé fontos ügy elintézése céljából ma délelőttre rendkívüli közgyűlést hívták egybe a városi törvényhatóság bizottsági tagjai.

E közgyűlésen végre elintéztést nyert a *Kossuth-utcai* proviant-ház régen vajdudó ügye, melynek megvételét a közgyűlés egyhangulag elhatározta.

A közgyűlés megnyitása után *Havrának* *József* polgármester előadja azon tárgyalásokat, melyeket ehaz ügyében a közös hadügyminiszterrel már évek óta folytattak eredménytelenül. A közös hadügymin. végre beleegyezett az átadásba azon feltétellel, ha a város az élmezési ház céljára az építendő új laktanya telkével kapcsolatban ingyen telket ad. A hadügyminiszter azonban ismét ellállott szándékától, megtagadta az átadást azon indokolással, hogy a rendelkezésre szolgáló 90 ezer frt nem elég új élmezési ház építésére, míg ha a mostani helyen a régi épület mellett 90 ezer frt befek-

ros értelmében. Minket sem ismert már többé mint barátait, azt mondták kinyitak a szemek, mi is esküdt ellenségei vagyunk, mint a többiek. Ússetek a mézes száju csalóját - kiálták többen - ő is csak olyan mint a gazdája, rabló. A zsirunkon akarnak hizni. Tépd le azt az arany órát onnan, minek fityegjen az ott neki disznok, mikor nekünk kenyérünk sincs. - Egy munkás nekem rohant megkapta a lánczomat és letépte, az óráim csörömpölve hullott a kövezetre. *Pataky* bácsi neki ment az embernek és pofon ütötte. Halalmas erős férfi volt, a munkást elborította a vér. A tömeg a vér láttára még jobban felbőszült. Most már észnélkül rontottak nekünk. Mi ketten voltunk, ők meg vagy harminczan. *Titáni* harezot vívtunk. En hetekig nyomtam utána az ágyat, szegény jó *Pataky* bácsi ott maradt halva. Egy hátulról kapott fejszecsapás kioltotta a nemes életet.

— Istenem, Istenem, - nyögte az ifjú nő, - hisz' az a *Pataky* az én szegény jó apám volt.

Kézeibe temette arcát, egész teste reszketett a fájdalommal felindulástól. A férfi szomorúan, szótlanul nézett maga elé. Hosszu csend állott be, ki-ki a maga fájó emlékein tündődött. *Katinka* szólalt meg előbb.

— Ugy, hát te ismerted apámat?

— Igen.

— De hiszen apám mellett mindig hallottam, egy bizonyos *Szilev* *József* volt. Nekem azt mondták, e fiatal ember nyomorultán viselkedett. Ő miatta ütötték volna agyon szegényt! - Az a *Szilev* én vagyok!

A nő felsikoltott, de a férje nem vetett rá ügyet. Folytatta:

tetésével egy az igényeknek még igen soká megfelelő élmezési házat építhet. Most végre hosszas utánjárás után, főleg, *Loebkowitz* hercege hadtestparancsnoknak (ő felségénél való közbenjárására, elfogadta a közös hadügymin. a város ajánlatát, mely szerint hajlandó az épületet átadni becsárban 29.390 frtért, ha a város az építendő új laktanya helyén telket ad az új élmezési háznak. A város ezen kívül még hajlandó az alapozáshoz szükséges terméskövet és homokot ingyen adni.

A polgármester felhívja a közgyűlést, hogy ne mulassza el ez alkalmat a megvételre, mert nem hiszi, hogy 25 év alatt újból kínálkozzék ilyen alkalom. Pedig a város csinosítása idővel a *Kossuth-utca* rendezése is úgy kívánja, hogy az a ház onnét eltűnjék. Ajánlja annál is inkább a megvétel, mivel a telket legalalmasabbnak tartja a tervezett igazságügyi palota számára, melynek építése elkerülhetetlenül szükséges és lehet, hogy már talán csak rövid idő kérdése.

A főispán elrendeli a névszerinti szavazást. A jelenlevő 78 bizottsági tag mind igennel szavazván, a közgyűlés a proviant ház megvételét a polgármester által előadott feltételekkel egyhangulag elhatározta. A határozat feltérjesztetik a honvédelmi és a közös hadügyi miniszterhez, jóváhagyás végett a belügyminiszterhez és áttétetik a IV. hadtestparancsnoksághoz.

A város részére kérendő 30 ezer forint kamat nélküli kölcsön tárgyában a közgyűlés úgy határozott, hogy azt feliratban kéri a belügyminisztertől, a pénzügyi, lehetőleg a földmívelésügyi miniszternél pedig az esetleges közbenjárást a főispán vállalta magára.

A városi kórház tárgyában a kórházi bizottság a legutóbbi ülésében bővebben kifejté azon okokat, melyek miatt a város a kórháznak nyilvános jelleggel való felruházását kéri és ajánlja, hogy a közgyűlés ezek alapján írjon fel újra a miniszterhez. A tanács magáévá teszi a bizottság határozatát és azt a közgyűlésnek elfogadásra ajánlja.

— De, hogy nem viselkedtem *Pataky* bácsival szemben gyáván, mint a hogyan te értesítettél, arra esküszöm. Imsersz és tudod, hazudni nem tudok, még akkor sem hazudnék, ha életem boldogsága függne tőle.

Katinka nem kételkedett e szavakban, de megrendült egész valójában. Érezte, hogy a boldogságot, melyet annyi hányattatás után oly rövid ideig élvezett, eljártozta. Csak most látta be, mennyire igaz volt férjének, mikor vonakodott e szomorú vallomást megtenni. Ő tudta, hogy a zavartalan boldogságnak ezzel vége lesz. A férfi tovább beszélt.

Mikor betegségemből felépültem, első dolgom volt más állás után nézni. Főnököm marasztalt erővel, fizetés javítását is ígért, de nem maradtam volna, ha a vagyonát nekem adja is. Gyámom tanácsára most a vasuti tanfolyamra mentem a fővárosba. Persze mindez idő alatt nem szüntem meg érdeklődni *Pataky* *Katinka* iránt, a kiről főnökünk oly szépen gondoskodott. Hogy e gyermeknek ki beszélte tele a fejét azzal a rém mesékkel, melyekben én mint apja gyilkosa szerepelek, fogalmam sincs róla és bármennyire igyekeztem ezt megtudni, nem sikerült. Végtelenül szerencsétlennek éreztem magam e miatt, s mindenképen igyekeztem a leánykával összejönni, hogy e rém meséket megzafoljam. Az árva ház igazgatóságánál számtalanszor kértem egy találkozást, nem adták, meg, ugylátszik ők is rettenetes véleménynyel bírtak felőlem. Igazán boldog lettem volna e szerencsétlen esemény közbejötté nélkül. Szép sikerrel végeztem a tanfolyamot s gyors egymásutánba léptettek elő. A társadalomnak kedvelt tagja voltam, de mind ez nem elégített ki. Annak a kis lánynak szemrehányó tekintete

Havranek József polgármester a felirat mellett még azt ajánlja, hogy egy három tagú bizottság küldessék a közgyűlés által a miniszterhez, mely bizottság külön kérje fel a minisztert a város óhajának teljesítésére.

Még **Keresztés** Ignác szólal fel a kórház érdekében. A törvény rendelkezése — ugymond — nem zárja ki azt, hogy nyilvános kórházat ne lehessen felállítani ott, hol ilyen már van. A feliratban kívánja különösen hangsúlyozni, hogy a kórháznak egészséges a fekvése; van adminisztrációja, orvosi vezetése; van belgyógyászati, sebészeti és bujakóros osztálya; azonkívül van három külön cellája az elmebetegnek számára, továbbá hogy a megyei kórház képtelen az összes betegeket befogadni és hogy a város csak addig akarja a kórházat fentartani, míg az igényeknek megfelelő megyei kórház fel nem épül.

Havranek József polgármester ajánlja, hogy a közgyűlés kérje fel a főispánt a miniszternél való közbenjárásra.

Fiáth Pál báró főispán teljesen osztja a tanács nézetét a kórház ügyében, miért szívesen vállalja magára a közbenjárást.

Tóth István főjegyző a közgyűlés elé terjeszti a kereskedelmi miniszter azon leiratát, melyben a lovaslaktanya és csapat kórház közötti telek kisajátítását jóváhagyja.

Tamásfi Gyula gazd. tanácsos jelnti, hogy a szőlőültetésre szánt *örhalmi* parcellák java már elkelt. A még el nem kelt, rosszabb minőségű parcellák bérének kikiáltási árát 5 frtra leszállítani ajánlja, mit a közgyűlés el is fogad.

Fiáth Pál b. főispán meleg szavakkal emlékezik meg az elhunyt **Madaras** Lipót bizottsági tagról és indítványozza emlékének jegyzőkönyvbe iktatását.

Azután a jegyzőkönyv hitelesítésére **Szommer** és **Tóth** Arthur b. tagokat felkérve, a közgyűlést 11 órakor bezárja.

folyton előttem lebegett. Mindig azt látszott mondani, te miattad lettem árva. Pedig Isten látja lelkemet, hogy ártatlan voltam.

Egyszer aztán mégis találkoztunk, emlékszel, **Balogéknál**. Te már akkor 15 éves gyönyörű leánykává fejlődöttél. Bemutattak egymásnak. Soh'sem felejttem azt a találkozást. Egész nyugalmamat elrabolta. A lányka szépsége megbűvölt, szerelmes lettem, örült kétségbeeset vágyat éreztem a bájos gyermek bírása után. De hogyan gondolhatam volna viszonzásra ilyen szerencsétlen körülmények között. Hisz' te valósággal gyilkosnak tekintettél. Az a megvetés, mely szemeidből rám lóvált, szavaidból kierzett, éles törsvrás volt a szívemnek. Ungyilkosságra gondoltam, hogy rettenetes lelki állapotomtól, iszonyu kínaimtól szabaduljak. Ekkor vezette a gondviselés **Kálmánt** utamba. Ő mentett meg.

— Hát már meg is kísérelted az öngyilkosságot? — Kérdi **Katinka**?

— Még éppen nem, de már közelálltam hozzá. Ha őt meg nem ismerem, ma nem ülök itt melletted. Talán mindkettőnkre jobb lett volna — folytatá s óhajta.

A nő szívét megmentették e szavak. Közlebb húzódott férjéhez. A férfi tovább beszélt.

Kálmán társasága gyógyítógát hatott beteg kedélyemre. Gondolataimat más irányba terelte. Egészséges, eleven temperamentuma nagy hatással voltak reám. Erre az időre esett önkényességi évem is. Bécsben szolgáltam, — hisz tudod. — Az új viszonyok, új emberek, az új vidékek, a miket megismertem, szórakoztattak, kezdtek feledtetni keservemet, de a lánykát nem. Az a szeretet, a melylyel a társaság, ahol megfordultam — körülvev, reményt csepegtetett szívembe. **Kálmán** tőle telhetőleg élesztette a

UJDONSÁGOK.

— **A Szent atya állapota.** Ő Szentsége **XIII. Leo** pápa állapota most már semmiféle aggodalomra nem ad okot. Tegnapelőtt este adták ki az utolsó orvosi jelentést s most már **Mazzoni** dr. abbahagyta a rendes látogatásokat s csak időnkint fog a Vatikánban megjelenni a Szent atya teljes felgyógyulásáig. **A Budapesti Katolikus Népkör** most vasárnap tartott gyűléséből hódoló táviratot intézett **XIII. Leo** pápához, hogy őt szerencsés felgyógyulása alkalmából üdvözölje. **Rampolla** bibornok államtitkár tegnap a következő sürgönyt küldte **Mészáros** Kálmánnak, a kör elnökének: „A Budapesti Katolikus Népkör hódolatát és üdvöztetést igen szívesen vette a jó atya, ki percziöl-perczre jobban érzi magát és nektek apostoli áldását küldi. **Rampolla.**“

— **A király az egyetemi hallgatónak.** Még a mult év októberében több egyetemi hallgató azzal a kérelemmel járult ő Felsőge elé, hogy az államsorsjáték jövedelméből juttasson valamit az általános egyetemi segélyegyletnek, mint a szegény egyetemi hallgatók segélyezőjének. A király — aki az ifjakat igen szívesen fogadta — megígérte, hogy az egyletnek 10,000 korona segélyt utalványoztat az államsorsjáték jövedelméből. Az egyesület vezetőségét most arról értesítették, hogy ő Felsőge rendeletéből a sorsjáték tiszta jövedelmének egy tized részét, vagyis 16,000 koronát kap az egyesület.

— **Madaras Lipót temetése.** Városunk közönségének óriási részvéte mellett elmenttek el tegnap délután 3 órakor **Madaras** Lipót nyug. ítélőtáblai bírót a Nádor utcái gyászházba. A végtisztességen jelen voltak az összes hatóságok fejei a helybeli intézetek, egyletek küldöttei s városunk társadalmának csaknem összes szereplő alakjai. A helybeli törvényszék,

remény. Ő tanácsolta nevének megváltoztatását s mindazt a mit viszont szerelmel megnyerése érdekében tettem. — Ő kísérte figyelemmel minden lépésedet s hűségesen értesített engem róla. — A katonaságotól egész gyogyultan tértem vissza. Te akkor nyertél már oklevelet s nekem sokára ezután következett kineveztetés. **Kálmán** tanácsára ide helyeztetésemet kérelmeztem s gyámom — kinek fennhatóságától már megszabadultam — közb. njárására meg is kaptam.

— Különös — veté közé az ifju nő — milyen nehezen adtam meg magam neked, pedig az első percztől szerettelek. De olyan sajátosság előérzetem volt.

— Igen, tudom, elég keserűséget okozott nekem a te hosszú vonakodásod, de aztán annál nagyobb boldogsággal töltött el a diadal.

Mindketten elhallgattak. Gondolataikba mélyedtek. Józsi szemei kétségbeesett könnyőgéssel függtek nejn. **Katinka** sokáig nézte férje arcát, melyen egész lelke visszatükröződött, megértette őt és fájó érzés keletkezett szívében. Azt érezte, hogy a boldogságuk immár nem lesz többé olyan tökéletes, mint eddig, legalább az övé nem. De ezt Józsinak nem szabad észrevennie. Ezután csak még gyöngédebb, szeretőbb neje lesz. Hisz' meg is esküdött reá. Karját nyaka köré füzte és mondá:

— Feledjék el a multat, éljünk a jelennek.
— És te csakugy szeretsz ezek után mint addig?

— Igen.
Csak az ajka mondta e szót, de nem érezte. Azok a rémesékek, melyekkel gyermekkorában fejét telebezárták, folyton kísértették.

járási bíróság s ügyészség testületileg jelent meg a temetésen. Ugyazintén testületileg, vonult ki a tiszletség, a katolikus legényegylet s számos más egylet, melyeknek a megboldogult többnyire alapító tagja volt. Ott láttuk továbbá **Fiáth** Pál báró főispánt, **Reé** István főkapitányt, **Gánóczy** Flóris kir. közjegyzőt, dr. **Rádai** Lajos ügyvédet s a városi törvényhatósági bizottság több tagját. A gyászertatást **Gremspenger** István kanonok végezte nagy asszisztenciával. A beszentelés után a Szent-Háromság temetőbe vitték a megboldogult hült tetemeit s ott helyezték örök pihenőre.

— **Az Aquinói szent Tamás Társaság** **Steiner** Fülöp dr. megyei püspökünk mint védő elnökléte alatt fölvásó ülést tartott. **Steiner** Fülöp püspök meleg, lelkes szavakkal emlékezett meg szent Tamás hivatásáról, mely nem szorított az ő korára, hanem kiterjed a következő századokra s az egyház egész jövőjére. Reggel az egyetemi templomban bemutatott szentmiséje alkalmával is azért eszedezt, most is arra kéri a Mindenható, hogy szent Tamás közbenjárására növelje bennünk a Szent iránt való szeretetet s minket az ő szellemében és bölcsességében részesítsen. A főpásztor szavai után **Hannauer** A. István dr. rendes tag megtartotta „Az önkéntelen indulatok és a szabad elhatározások“ czimű értekezését.

— **A párisi nuncius betegsége.** Monsignore Clari párisi pápai nunciust — mint Bécsből jelentik — agyszéllhűdés érte. Állapota nagyon aggasztó.

— **Főherczeg és matróz.** **Károly** István főherczegnék szerencsétlen esete volt tegnapelőtt Fiumében. A főherczeg hajója föléletéről sirályokra vadázgatót amikor egyik lövése hogy, hogy nem, véletlenül eltévedt és egy szem sűrét homlokon találta **Vellasic** matrózt, a ki esonakban állva a szomszédos **Pannónia** gőzöst tisztogatta. A matróz szerencsére nem kapott nagy sebet s állapota nem veszedelmes. A baleset nagyon megráztette a királyi herceget, a sebesült matróznak nagyobb összegű pénzt küldött.

— **A Szent Imre egylet** márczius hó 12-én matinét tart a budapesti kath. kör disztermében.

— **A székesfehérvári függetlenségi kör** **Márczius** hó 15-ikét, a körhelyiségében (Pálota-ut Kuntler vendéglő) társas vacsorával ünnepli meg, melyen a város polgárait szívesen látja. A a megnyitó beszédet dr. **Sáára** Gyula a kör elnöke, az ünnepi beszédet **Kalocsai** Alán országgyűlési képviselő fogja tartani. Az ünnepelely kezdete este 7 órakor.

— **Vasárnap változás.** **Lovasberényben** e hó márczius 27-ére eső országos vásár 29-én, a május 15-ére eső pedig május 17-én fog az idén kivételosen megtartatni.

— **Koszoru megváltás.** **Madaras** Lipót temetése alkalmából **Fiáth** Pál b. főispán és **Tóthényi** Antal koszoru mágváltás czimén 10–10 frtot adományoztak, melyet a polgármester az aggintézett pénztárába szolgáltattott be.

— **A hű szolgálat jutalma.** **Szili** József, **Széchényi** Viktor gróf sárpentelei uradalmában szolgáló béres 40 éves hű és becsületes szolgálatának jutalmául szolgálati díszéremmel lett kitüntetve.

— **A székesfehérvári I. polgári betegsegélyző és temetkezési-pénztár** márczius 12-én délelőtt 10 órakor a városház nagytermében rendes évi közgyűlést tartja, melyre a pénztári tagok meghívotnak. A gyűlés tárgysorozata ez: Az évi jelentés előterjesztése. A pénztár 1898. évi számszámadása és az évi mérleg jóváhagyása tárgyában intézkedés. Az 1899. évi költségvetés

megállapítása. Az igazgatóság által előterjesztendő ügyek elintézése; a kilépett igazgatósági tagok helyébe újak választása. Esetleges indítványok.

— **A kath. kongrua bizottság titkára.** Az orsz. központi katolikus kongrua bizottság márczius 14-én gyűlést tart, amelyen betöltik a titkári állást is. Az egyedüli jelölt **Dedek Crescens**, aki eddig is ellátta a titkári teendőket. Dedek megválasztása után le fog mondani az egyetemi könyvtárnál viselt segédtisztai állásáról.

— **Anyakönyvvezetők változások.** A belügy-miniszter **Teleki István** jegyzőt a **kálozi, Balogh Kálmán** jegyzőt a **csákvári és Marton György** jegyzőt a **hercegfalvai** anyakönyvi kerületbe helyettes anyakönyvvezetőkül kinevezte, **Jeges Antal kálozi** és **Keller Béla csákvári** helyettes anyakönyvvezetők pedig ezen állásuktól felmentette.

— **Megszűnt sertésvész.** Pátka községben a sertésvész megszűnt, miért e községet a zár alól feloldták.

— **Kifogott hulla.** **Érden** február 27-én a Dunából egy ismeretlen férfi hullát fogtak ki, mely már mivel vagy 30—40 nap a vízben lehetett, teljesen feloszlásnak indult. A hullán rövid fekete kabát, ugyanolyan nadrág van, haja rövid, egyes fogai hiányzanak, arczkifejezése már fel nem ismerhető, lábán bőrtalpu oszto cipő van. Nadrágzsebében levő bőrszerszényben 1 frt 24 krt találtak. Kilétét nem tudták megállapítani.

— **Hirtelen halál.** **Alapon László** Márton 23 éves r. k. ujjgyarmati (Barsm.) illetőségű munkás f. hó 3-án reggel, mikor társaival kutatózásra volt elfoglalva, hirtelen meghalt. A megejtett boncolás a halál okául régi szívbajt állapít meg, mely az élvezett sok szeszes ital következtében halálát okozta.

— **Öngyilkos lakatos inas.** **Schulcz József** Széchenyi u. 29. sz. lakos hasonló nevű fia, aki lakatos tanuló volt, **Vernhardt és Társánál** vásárnap engedetlenül viselte magát, miért gazdája megdorgálta. A fiu annyira szívére vette a megdorgálást, hogy nem mert hétfőn és kedden bemenni, hanem e helyett kiment a sóstúra s ott felakasztotta magát. Arra ment **Bars János** ki látta, hogy a felakasztott fiu még mozog és leakarta vágni, a mező rendnek böles öre **Bódis János** csősz azonban nem engedte.

— **Megégett.** **Vörös György** gárdonyi vasútról **Anna** nevű 6 éves lányának ruhája f. hó 7-én reggel 8 órakor, valószínű a nyári tüzhelyről rápattant szikra folytán meggyulladt, minek következtében hátán, jobb arczán, hasán, súlyos égési sebeket szenvedett.

— **Galamb tolvaj.** **Szelepcsényi** tanuló **Szokolj** Kossuth utczai cipészénél ellopott özv. **Paulovits** Ferencznétől 2 pár galambot fia azonban észrevették és visszavették tőle. Három hétre rá megint elment, akkor meg három darabot lopott el és azt bátyjának ajándékozta. A mult szombaton ismét kirándult, hogy a mi még maradt azokat elhozza, ne hogy párjaik után keseregjenek; ez alkalommal azonban már be volt az ajtó zárva. Vasárnap fogót vitt magával és kezdte a lakatot fészegetni. A zajra felébredt a ház éber öre, a kutya, csaholni kezdett, mire a házból kijövők elcsípték a galamb kedvelő cipész inast. A rendőség letartóztatta és átadja a kir. ügyészségnek.

Színház.

Kedden márczius 7-án **Deréki Antalnak Drefuss kapitány** című színművét adták elő. A darabbal azonban valamint annak előadásával az igazgató és a társulat iránti jóindulatunkból bővebben nem foglalkozunk.

Szerda, márczius 9-án **Feydean: Fernand házasság**. A szalon-bohózat egészen új műfaja

a drámai irodalomnak; a modern ember meguntta már a vigjátékokat, azok sablonoszerű témáját, a szerelmes pár küzdelmét az akadályok ellen, s végre egyesülését, neki nem kell mese, nem kellene erkölcsi prédikáció; azokat megtalálja könyvekben is, hanem ha színházba megy, mulatni akar. E kívánságának eleget is tesznek a modern, különösen francia bohózatírók, megtömvé darabjaikat oly groteszk komikummal, annyi szertelen örültséggel, hogy a néző halálra kacagja magát. Fő témájuk nem a szerelem, ez nálunk csak alkalmas tárgy a ferde helyzetek, komikus alakok teremtsére, nem törődnek avval, hogy munkájuk csak egy-nap-életű — ily bohózatoknak nincsen irodalmi értékük, — ők mulattatni akarják közönségüket, s ezt el is érik. Ily féle bohózat **Feydean-é** is. Tartalma ugyszólván nincs: a házosulandó **Fernand** szakítani akar kedvesével, egy orpheumdivával, s e szakítás lefolyása szolgáltat alkalmat bohókás jeleneteire. Alakjait, a szorult helyzetben levő **Fernandot**, a cipője szagáról messziről felismerhető hirlapírót, a divába örülten szerelmes tábornokot, ki tolvács segélyével vall szerelmet, s minden vetélytársát meg akarja ölni, a nyomorult **Bonzint**, triss sült malacsz, hozzá lazacsz, czimú vers szerzőjét, ki egy szerencsétlen körülmény folytán a tábornok vak dühének lesz áldozatja, — mindezeket majd a diva lakásán, — majd **Fernand** anyósánál hozza össze és játszatja meg velők a legkacagzatobb jeleneteket. Komikumot komikumra halmoz, s mikor azt hisszük, hogy a bolondság már a legmagasabb fokra hágott, akkor egy új, még szászor komikusabb jelenet, még groteszkebb helyzet, ugy hogy lélekzethez sem jutunk a nagy nevetéstől. Kiülönösen egy-egy felvonás vége valósággal kifárasztja a nézőt. Csak az az egy hibájuk van az ilyen bohózatoknak, hogy az író egy, legfeljebb két felvonásban koncentrálja a komikumot, s így a harmadik felvonás legtöbnyire elapul.

Dobó társulata ez estén ismét jó oldaláról mutatta be magát; **Kendi Boriska** oly finom pikantériával játszotta meg az orpheum diva szerepét, hogy valósággal elcsodálkoztunk rajta; **Benedek, Arkossy** is jók voltak, **Pesti Kálmán** pedig valósággal remekelt a szerencsétlen **Bonzin** szerepében, elég volt megjelennie a színpadon, hogy óriási kacagást keltsen. A min-

den tekintetben sikerült előadás igen kellemes estét szerzett a színházlátogató közönségnek. —si.)
Ma márcz 9-én az ember tragédiája kerül színre.

Pénteken **Ledoffszky Gizella**, a **Magyar színház** subrett énekesnőjének vendég felléptével a „Gésál” adatnak.

Szombaton f. hó 11-én ugyancsak **Ledoffszky** felléptével adatik a „Lili” Hervé kitünő operettje. Reméljük, hogy a közönség méltányolni fogja az igazgató áldozatát és megfogja tölteni a színházat.

KÖZGAZDASÁG.

+ **Országos borvásár.** A legközelebbi országos borvásár **Budapesten** a központi vásárcsarnokban lesz, e helyütt ezuttal első ízben és e hó 15-16-17-ig fog tartani. A központi vásárcsarnokba az országos borvásárok alkalmával bárki küldhet fel bort, a nélkül, hogy külön elárúsítót kellene a borral felküldenie. Ez esetben a bor eladását hatósági közvetítők eszközlik, a kiknek működése hivatalos ellenőrzés alatt áll s a kik e közvetítésért legfeljebb 8% jutalékot számíthatnak. A küldemények akár vasuton, akár hajón a következőleg czimzandók: **Országos borvásárra N. N. ur részére Budapest, Központi vásárcsarnok.** A ki a borral nem küld elárúsítót, az vagy az egyik hatósági közvetítő nevét írja ki, vagy ha ezek egyikehez sem köti magát, csupán e czímet írja: **Országos borvásár Budapest, központi vásárcsarnok.** Ily czimzással a hordók vagy palaczkos ládák egyenesen a központi vásárcsarnokban rakatnak ki a wagonból, illetve hajóból. A kirakásért a tarifaszerű hordásdíj jár (wagononkint 2 frt 50 kr.), meg van azonban engedve, hogy e munkát a behúldók saját embereikkel végeztessék. Ha a küldemény a vásár megnyitja előtt két nappal hamarabb nem érkezik ide, akkor az egész szállítmány feltételes fogyasztási adókezelésben részesül, vagyis csak eladás esetén kell érte adót fizetni. Helybérül a vásárcsarnokban az egész két heti vásáridőre hektoliterenkint 10 krajczár fizetendő.

Felelős szerkesztő: **Baró Proff Kocsárd.**

ALAPITTATOTT 1858. évben. TELEP Palotai-utcza 23. TELEFON SZÁM 79. Sürgöny cím: Concordia, Székesfehérvár.

PFINN JÓZSEF
„GONGORDIA”
TEMETKEZÉSI VÁLLALAT, ÉRCZ- ÉS FAKOPORSÓ RAKTÁRA
Székesfehérvárott, sas-, Jókai- és iskola-utcza sarkán
a „Fekete Sas” szálloda átellenében

SIRKOSZORUK. SIRKOSZORUK.

A legolcsóbb és legdiszesebb temetések elvállaltatnak.
Hullák szállítása a vidék bármely irányába eszközöltetnek. 70. —22
Vidéki megrendelések távirat útján is elintéztetnek!